

שבוע טוב מאולפנת חורב

"וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע" – הרב עודד

המביטה בגאווה אל שפל מדרגתם של שאר בני אדם כ"בני חלוף מבשר ודם", ונמנעת מלבוא אתם במגע.

שונה בתכלית היא הרוח אשר מעשה המופת של אברהם ויצחק ינחילנה לדורות. לאחר שזה עתה השלימו את העליון שבמעשי אדם עלי אדמות, – הנה שבים הם אל האנשים אשר השאירם לרגלי הר המוריה, והולכים עמם יחדיו, ואין מעלתם גבוהה בעיניהם בשום דבר ממעלתם של האחרים. בעיני בן אברהם נחשבים כל בני האדם שווים במשלוחי ידם, ואין הוא עושה הבדלה בין עצמו ובין חוטבי עצים או משרתים נמוכי דרגה. ככל שהוא מתעלה עליו רוחני ומוסרי, כן ימעט להתנשא על אחרים, וכן ימעט להכיר את גדולת עצמו.

בדין חוככים (מתלבטים) חכמינו ז"ל בדעתם, איזו היא המידה הגדולה מכל המידות, אם "חסידות גדולה מכולן" או אם "ענוה גדולה מכולן" (עבודה זרה כ' ע"ב). הרי ענוה היא המידה היחידה שאדם יכול להתנהג בה רק שלא מדעת. משיודע אדם שהוא ענו – הרי בעצם ידיעה זו שוב אין הוא ענו, כי אם מלא מידת התנשאות גרועה ביותר. תמיד יאמר בלבו שאכן הגאווה זכות היא לו, ולו רק שמינית שבשמינית! ואילו אברהם ויצחק שבו מפסגת הר המוריה – כאילו לא פעלו דבר: וישב אברהם אל נערי ויקמו וילכו יחדיו"

אברהם במעשה העקידה נתעלה לפסגות עליונות שאין כדוגמתם, ובכך מהווה סמל ומופת לעבודת ה' ויראתו. ובחזרתו מניסיון העקידה, הפך אברהם לסמל ומופת לענווה לזרעו אחריו.

אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע"

מדוע התורה מספרת לנו כי אברהם חזר אל נעריו בדרך לבאר שבע? גם הביטוי "וילכו יחדיו" אומר דרשני שהרי לפני העקידה נאמר (ה') "וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו, שָׁבוּ לְכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱרָר נִלְכָּה עַד כַּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁכַּח אֲלֵיכֶם" עוד קודם העקידה ישנו הבדל ברור בין אברהם ויצחק אשר הולכים לבדם אל הר המוריה להעלות את יצחק לעולה ולהתעלות יחדיו בעבודת ה', לבין הנערים אשר נשארים עם החמור. מדוע לאחר המאורע הגדול והחשוב בהיסטוריה היהודית, מוצאת התורה לנכון לספר לנו כי אברהם והנערים הולכים יחדיו לבאר שבע.

הרב שמשון רפאל הירש רואה דווקא בפסוק הזה, את גדולתם של אברהם ויצחק לא רק במעשה העקידה אלא גם בחזרתם לחיים. ישנם אנשים שלאחר שעברו חוויה מרוממת והגיעו לפסגות עלולים לפתח גאווה ויחס מתנשא אל אנשים אשר נראים פשוטים בעיניהם.

וכך כותב הרש"ר הירש: "בכל שאר חוגי אנשים, היו נוהגים אחרת. אחרי התעלות כזאת אל קרבת ה', אחרי התרוממות כזאת מעל לכל תחום ארצי, הרי אנשים כאברהם ויצחק היו מתמלאים עד כדי כך מחשיבות עצמם והעניין האלוקי, ששוב לא היה להם כל ענין בחיים הארציים הרגילים ובבני אדם ארציים רגילים. קירבה כזאת לה' – אף אם רק מדומה היא – מולידה בדרך כלל בכל מקום מידה של התנשאות,

בסופה של פרשת וירא (בראשית פרק כ"ב א') אנו קוראים את פרשת העקידה. "וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹקִים נִסְּהוּ אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי. וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךְ אֶת יַחֲזִיק אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְךָ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּזְרֵה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵיךָ" חז"ל במשנה (מסכת אבות ה' ג') אומרים "עשרה ניסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכולם להודיע כמה חיבתו של אברהם אבינו עליו השלום" בפרשנים מבואר כי ניסיון העקדה היה הקשה והגדול שבכולם ורק לאחריו אומר לו הקב"ה (פסוק י"ב) "כִּי עָתָה יִדְעָתִי, כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אֶתְּהָ" הרמב"ם כותב (במורה נבוכים חלק ג' פרק כ"ד), שתכליתו של ניסיון העקדה הייתה "להודיע אותנו גבול אהבת ה' ויראתו, עד היכן היא מגעת". כלומר, להמחיש ולפרסם בעולם עד כמה צריך האדם למסור את כל אשר לו למען אהבת ה' ויראתו. לפי המסורת (תנחומא, פרשת ויקרא סימן כ"ג) עקדת יצחק היא הזכות העומדת לבני ישראל לדורי דורות, ואברהם שעמד בניסיון העקידה, ביקש מה' כי בכל פעם שישראל יחטאו, יעלה לפני ה' זיכרון העקדה, ויראה כאילו אפרו [של יצחק] צבור על גבי המזבח ובזכות זאת יסלח הקב"ה לכל עוונות בני ישראל.

ואמנם בתפילות ראש השנה אנו אומרים "ועקידת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור ברוך אתה ה' זוכר הברית" לאור האמור מפתיע לקרוא בסיומה של פרשת העקידה הפסוק (י"ט) שנראה לכאורה סתמי ואולי מיותר "וַיֵּשֶׁב

בנות והורים יקרים,

ברצוננו לעדכן אתכם בנעשה באולפנא בשבוע החולף:

ביום ראשון י"ב בחשוון זכינו לשמוע שיחה מרוממת ומעצימה מפי הרבנית טל רחמני. הרבנית דיברה בפני **תלמידות משכבות ז'-ח'** על דמותה של רחל אמנו - סיפרה על מידותיה הנעלות וכיצד אנו יכולות ללמוד ממנה לחיינו האישיים.

מידי שנה יוצאות **בנות שכבת ז'** במהלך השנה לאריזת מוצרי תינוקות למשפחות נזקקות באגודת "אפרת". ביום שני נערכה פעילות פתיחה לקראת ההתנדבות לאורך השנה. ראש האולפנא, הרב עודד, העביר שיחה בנושא נתינה המלווה בסיפורים מרתקים אודות מעשי חסד.

כמו כן גם **בנות שכבת ח'** יוצאות אף הן להתנדבות הכוללת אריזת סלי מזון למשפחות נזקקות במהלך השנה. הרב עודד העביר שיחה בנושא חסד ונתינה, ולאחר מכן צפו הבנות בסרט הסוקר את בעיית העוני בישראל ואת התגייסותם של אנשי חסד בתרומה ועזרה, כולל עזרתם העצומה של בני נוער בפעילות זו. הבנות הפנימו את ערך העשייה החיובית בה תעסוקנה במהלך השנה.

ביום רביעי התקיימה **לבנות שכבה ח'** שיחה מרתקת עם מר חגי לוי. חגי התעוור בגיל צעיר, ובשיחה הוא הציג בפני התלמידות כלים ומכשירים המסייעים לו להתנהל באופן עצמאי בחיי היום יום. השיחה הדגישה את יכולת הבחירה הנתונה בידי האדם לבחור בצמיחה ובשמחה נוכח הקשיים הפוקדים אותו. השיחה התקיימה במסגרת הפרויקט "גם אני יכול" אשר במהלכו התלמידות עוסקות בפיתוח מוצרי עזר עבור אנשים בעלי צרכים מיוחדים.



פרויקט הבין דורי - השבוע התחיל הפרויקט הבין דורי, אשר בו **בנות כיתה ט'** יוצאות לפעילות התנדבותית קבועה עם קשישי הדיור המוגן "נוף ירושלים". במהלך המפגש הראשון זכו התלמידות להכיר את הדיירים והשתתפו יחד בסדנת יצירה.



טיול שנתי שכבת י"ב - תלמידות השמינית יצאו בימים שלישי - חמישי לטיול שנתי באזור רמת הגולן. הן לנו באכסניה שבחיספין, טיילו ושמעו שיחות והסברים מרתקים מפי מדריכים ממדרשת הגולן. ביום הראשון לטיול ביקרו הבנות בכפר הקדום שבקצרין שם נחשפו לסרטון השחזור של בית הכנסת העתיק בו ביקרו ואף התפללו מנחה. בהמשך היום יצאו למסלול שהחל במצפה אופיר והסתיים בקרן עין גב. לאחר ארוחת ערב טעימה ומנוחה קלה, שמעו הבנות את סיפור הגבורה המרתק של נאור פרץ. ביום השני לטיול הבנות בנחל הבניאס ובערב נסעו לאתר מורשת הקרב שבתל סאקי שם שמעו את סיפור אסון המסוקים. ביום האחרון לטיול סיירו הבנות ממצפה השלום והלכו בין מצוקים לנופיה היפים של הכנרת והרי הגולן במבוא חמה. כאשר הן הגיעו לנחל קיבוצים, הן זכו לביקור הפתעה של ראש האולפנא, הרב עודד, אשר הביא להן שוקולדים טעימים והעביר שיחה קצרה ומעניינת אודות פרשת השבוע. תודה למחנכות ולצוות שליווה את הטיול.







מזל טוב לצוות:

לרב אשר שכטר לרגל אירוסיו בנו

מזל טוב לבנות שחגגו השבוע את יום הולדתן:



שבת שלום!

הרב עודד מייזליש

וצוות האולפנא

